

Koninklijke Begijnenrijst

Al vanaf de zeventiende eeuw zou bij de Bredase begijnen het gebruik bestaan om - uitsluitend aan leden van de familie van Oranje-Nassau - een schotel Begijnenrijst aan te bieden. Het was een symbolische uiting van hun dankbaarheid voor de blijvende bescherming die deze familie aan het Bredase Begijnhof bood. Het recept van de begijnenrijst is tot op de dag van vandaag één van de best bewaarde geheimen. Eén ingrediënt is echter wel bekend: saffraan. Saffraan is een zéér kostbare specerij. Een gram saffraan is zelfs duurder dan een gram goud. Het gebruik van saffraan in de begijnenrijst zou wel eens een Bijbelse betekenis kunnen hebben.

Saffraan wordt in de Bijbel maar één keer genoemd en wel in het Oude Testament, in het boek Hooglied (4:14). Hooglied is een kort maar intens liefdesverhaal waaraan vele begijnen en andere vrome vrouwen spiritualiteit ontleenden. In dit verhaal wordt de vrouw een “besloten hof” genoemd en “een tuin” waarin zich de meest geurige kruiden bevinden. Saffraan behoort volgens dat verhaal tot de voornaamste specerijen die de Koning in zijn hof aantreft. De Koning kent zijn hof en weet wat zich daar bevindt op juiste waarde te schatten. In vers 14 wordt saffraan samen met nardus genoemd. Nardus en saffraan geven de koning eer. Nardus vanwege de heerlijke geur en saffraan vanwege de koninklijke goudgele kleur.

